

LITERATUUR

Dit is een rubriek die in principe door Uw redakteur zal worden verzorgd. U zult hier worden geïnformeerd over nieuwe literatuur op het gebied van terrariumverzorging en de systematiek van slangen. Ook zal ik (eventueel op verzoek) proberen af en toe een literatuuroopgaaf te plaatsen voor de determinatie van de slangen uit een bepaald land of van een systematische groep.

Tips voor nieuwe literatuur en boekbesprekingen ingezonden door lezers zijn van harte welkom.

Breeding the Puerto rican boa (*Epicrates inornatus*) at the Jersey Wildlife Preservation Trust; Quentin Bloxam & Simon Tonge. The Herptile (1982), Vol. 7 (1): 27-30.

In 1980 en 1981 baarde een vrouwtje resp. 10 en 14 jongen. De paringen hadden plaats gevonden in maart. Op 24 juli 1980 en 12 juli 1981 werden de jongen geboren. Zij wogen 15,2 - 17,9 g en werden individueel gehuisvest bij een temperatuur van 28⁰C.

Daar het natuurlijke dieet van de jongen uit anolissen en boomkikkers bestaat werden bij elke voeding stukjes anolis bij de nestmuisjes gelegd, zodat deze de geur van anolissen kregen en werden gegeten. De muisjes in het sap van een vermalen anolis dopen, heeft ook het gewenste resultaat. Een andere manier is de jongen, die onveranderlijk agressief zijn, in een stukje kuikenvlees te laten bijten, dat dan meestal tussen hun tanden blijft hangen, waarna ze het opeten.

The Californian mountain kingsnake (*Lampropeltis zonata*) and the Coral snake mimic problem; Jon' Coote. *The Herpetile* (1981), Vol. 6 (4): 17-19.

Er zijn al veel theorieën opgesteld ter beantwoording van de vraag waarom koningsslangen zoveel op koraalslangen lijken (o.a. als mogelijke bescherming van de koningsslang tegen predators, omdat hij zoveel op de giftige koraalslang lijkt). Daar de koraalslang door verschillende soorten vogels en zoogdieren gegeten wordt, is dit echter omwaarschijnlijk.

Als de koraalslang en de koningsslang kruipen, ziet een mogelijke predator een band van snel wisselende felle kleuren, wat hem waarschijnlijk zal verrassen. Dit geeft beide soorten slangen net de gelegenheid om ergens een schuilplaats te zoeken.

Additional notes on breeding the african House snake in captivity (*Boaedon fuliginosus*); Keith Werb. *The Herpetile* (1981), Vol. 6 (4): 22-23.

Slechts 6½ maand oud, paarde het mannetje voor het eerst. Pas toen het mannetje 14 maanden oud was, resulteerde een paring in de bevruchting van het vrouwtje. In ruim een jaar tijd legde het vrouwtje toen 4 keer eieren (9, 11, 10 en 9 stuks). Na een paring duurde het 66-83 dagen voor de eieren gelegd werden. 11-16 Dagen vóór het leggen vervelde het vrouwtje. Bij een incubatietemperatuur duurde het 59-67 dagen voor de eieren uitkwamen. Vrijwel alle jongen accepteerden nestmuisjes, soms zelfs al voor de eerste vervelling.

Notes on keeping the Scarlet king snake (*Lampropeltis triangulum elapsoides*); Kevin Hingley. *The Herpetile* (1982), Vol. 7 (2): 18.

*Een *Lampropeltis triangulum elapsoides* van ruim*

30 cm werd midden augustus 1981 aan de kollektie van de auteur toegevoegd, in de wetenschap dat deze slangen moeilijk te houden zijn. De slang werd in een half-ponds boterkuipje gezet, met daarin verse stro en een klein stukje kurkschors als verstopplaats. Gezien de kleine afmetingen van het boterkuipje kon er geen drinkbakje in gezet worden, dus werd het dier er elke 3 of 4 dagen even uitgehaald om het boven een drinkbakje te houden, waaruit het dan meestal dronk. Voeding werd de eerste drie weken niet geaccepteerd, maar na te zijn verveld nam de slang een ééndagsmuisje aan. Een week later at hij er weer twee. Hij at de muisjes op zonder ze te wurgen. De auteur vindt dat deze soort het best in een kleine, beschermde bak kan worden gehouden en zo min mogelijk gestoord dient te worden.

The Chain king snake (*Lampropeltis getulus getulus*); Steve Norrie. *The Herpetile* (1982), Vol. 7 (2): 26-28.

Na een korte beschrijving van de slang, zijn verspreidingsgebied, biotoop en voedsel, beschrijft de auteur zijn terrariumervaringen met een paartje van deze slangen.

Essentieel voor het kweken met *Lampropeltis* is een koele periode in de winter, waarin de temperatuur mag dalen tot minimaal 7°C. Ook de daglengte laat de auteur in die periode afnemen, namelijk van 16 naar 8 uur. Gedurende de koele periode nemen de dieren geen voedsel aan. In februari moet de temperatuur weer oplopen tot 24°C. Op 8 mei 1981 zag de auteur de eerste pairing, die 4 uur duurde, waarna het wijfje verder voedsel weigerde. Op 14 juni legde ze 12 eieren, die op "vermiculite", in een luchtdichte plastic doos, bij 24°C - 30°C werden uitbroed. Tussen 23 en 27 augustus, dus 70-74 dagen na

het leggen, kwamen de eieren uit. De jongen waren 25-29 cm lang. Ze begonnen na de eerste vervelling te eten. Eén jong at een ander op. Jongen die in een klein terrarium (bijvoorbeeld in een plastic ijsdoos) met een goede schuilgelegenheid worden gehouden, eten beter dan de jongen die in een groter terrarium zitten.